

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112010098
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112010098.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného G. I. a spol. pre spolupáchateľstvo trestného činu skrátenia dane podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, na verejnom zasadnutí dňa 15. októbra 2014 v Košiciach o odvolaní obžalovaných G. I. a T. I. proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 12.5.2014, sp.zn. 5T/7/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaných G. I. a T. I..

Rozhodujúc vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. ukladá :

- obžalovanému G. I., nar. XX.XX.XXXX podľa § 148 ods. 5, § 53 ods. 1, ods. 3, § 40 ods.1 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, v spojení s Článkom 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, peňažný trest vo výmere 10.000,- (desaťtisíc) eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

- obžalovanému T. I., nar. XX.XX.XXXX podľa § 148 ods. 5, § 53 ods. 1, ods. 3, § 40 ods.1 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, v spojení s Článkom 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, peňažný trest vo výmere 10.000,- (desaťtisíc) eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 10.6.2013, sp.zn. 5T/7/2012 , v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 12.5.2014, sp.zn. 5T/7/2012 boli tak obžalovaný G. I., ako i obžalovaný T. I. uznaní za vinných pre spolupáchateľstvo trestného činu skrátenia dane podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr.zák.“), celkom pre 13 skutkov - pričom im bol uložený - a to každému samostatne - podľa § 148 ods. 5, § 40 ods. 1 Tr.zák., článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr.zák. podmiennečne odložený a podľa § 59 ods. 1 Tr.zák. určená skúšobná doba v trvaní 4 rokov.

Proti rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní (ďalej len „odvolatelia“) a to zhodne proti výroku o treste a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku namietajú nesprávny záver okresného súdu, že nebolo možné im uložiť peňažný trest v primeranej výške, nakoľko dospel k záveru, že je zrejme nevyhnutelný, pričom poukazujú na ustanovenie § 54 ods. 1 Tr.zák. , v zmysle ktorého súd pri ukladaní peňažného trestu má prihliadnuť na osobné a majetkové pomery páchatela. Okresný súd síce skúmal majetkové pomery, avšak len vo vzťahu k ich aktuálnemu príjmu a vlastníctvu motorových vozidiel. K doteraz uvedenému doplnili - konkrétne, že obžalovaný T. I. je výlučným vlastníkom bytu, ornej pôdy, lesných pozemkov a ostatných plôch, vrátane vodných, v katastri obce T. a obžalovaný G. I. je výlučným vlastníkom rekreačnej chaty v záhradkárskej lokalite U., teda vzhľadom na uvedené spĺňajú podmienky pre uloženie peňažného trestu v zmysle § 53 ods. 1, ods. 3 Tr.zák. Upozorňujú, že pokiaľ vo veci už rozhodoval krajský súd, ten vo svojom rozhodnutí vyslovil len potrebu skúmať, či sú splnené podmienky na uloženie peňažného trestu vzhľadom na majetkové pomery oboch obžalovaných a pokračujú poukazom na dĺžku konania, ktoré však oni nespôsobili a uloženie trestu odňatia slobody, i keď s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu je neprimerane prísne. Citujú ustanovenie § 327 ods. 2 Tr.por., v zmysle ktorého ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného prostriedku v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech a tak nebolo možné uložiť tresty tak, ako ich uložil okresný súd. Napokon, poukazujú na svoje profesijné postavenie, na ktorom by sa odrazilo uloženie už uložených - zatiaľ neprávoplatne - trestov. Navrhli preto, aby krajský súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a uložil im primerané peňažné tresty (k odvolaniu pripojili kúpne zmluvy a výpisy z listu vlastníctva).

Okresný prokurátor využil svoje právo v zmysle § 314 Tr.por. a k podaným odvolaniam podal svoje vyjadrenie. Vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že vzhľadom na výšku skrátenej dane i trestnú sadzbu, s prihliadnutím na dĺžku doby uplynutej od spáchania skutkov, ako i možnosť nápravy obžalovaných, považuje napadnutý rozsudok za odôvodnený a v súlade so zákonom. V prípade, ak by krajský súd akceptoval listinné dôkazy tvoriace prílohu odvolaní, navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok o treste v napadnutom rozsudku a obom obžalovaným uložil zhodne peňažné tresty vo výmery 10.000,- € za súčasného určenia náhradných trestov odňatia slobody v trvaní 1 roka.

Obhajkyňa oboch obžalovaných v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí navrhla postupovať v zmysle odôvodnenia podaného opravného prostriedku, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obom obžalovaným uložiť peňažné tresty pri ustanovení primeraného náhradného trestu odňatia slobody.

Zástupca krajského prokurátora v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na vyjadrenie k odvolaniu obhajoby, nestotožnil sa s právnym názorom tam uvedeným a navrhol odvolanie oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obaja obžalovaní, tak G. I., ako i T. I. sa v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí pripojili k návrhu svojej obhajkyne.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenými osobami (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd potom pri rozhodovaní o odvolaní oboch obžalovaných (ďalej len „odvolatelia“) postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmvava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania,

predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnúť aj na chyby, ktoré sice odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd už v predmetnej veci rozhodoval a to uznesením zo dňa 23. októbra 2013, sp.zn. 6To/86/2013, kde postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 10.6.2013, sp.zn. 5T/7/2012 - na základe odvolania odvolateľov - a to vo výroku o trestoch a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V predmetnom rozhodnutí vyslovil názor, že okresný súd pri ukladaní trestov obom odvolateľom nepostupoval v súlade s §§ 23 a 31 Tr.zák., ale najmä § 54 ods. 1 Tr.zák., pokiaľ dôsledne nezistil majetkové pomery oboch odvolateľov.

Z uvedeného teda vyplýva, ako na to poukázala obhajoba, že nevytlúčil možnosť uloženia peňažných trestov obom odvolateľom, len žiadal dôsledne zistiť majetkové pomery a taktiež i to, aby sa dĺžka konania hodnotená ako neúmeraná v zmysle Článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 odrazila i vo výroku o treste u oboch odvolateľov.

Odvolací súd preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia, ako i obsahu podaných opravných prostriedkov a obsahu spisového materiálu dospel k nasledujúcemu záveru.

Podľa ustanovenia § 327 ods. 2 Tr.por., ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech (zákaz zmeny k horšiemu - zákaz reformatio in peius).

Krajský súd z obsahu spisového materiálu však zistil, že napadnutým rozsudkom boli uložené odvolateľom nesprávne tresty odňatia slobody, i keď s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, a preto postupoval v zmysle § 321 ods.1 písm. d), ods.3 Tr.por. a rozhodol v súlade s ustanovením § 322 ods.3 Tr.por. na skutkovom základe zistenom okresným súdom znovu o trestoch.

Odvolací súd pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na stupeň nebezpečnosti konania obžalovaných pre spoločnosť, ich pomery, ako i na možnosť ich nápravy a dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu v zmysle § 23 ods. 1, § 31 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť - postupujúc v súlade s § 327 ods.2 Tr.por. - najprísnejšie len peňažné tresty a to do výmery 10.000.- Eur, teda do výšky trestu uložených rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 10.6.2013, sp.zn. 5 T/7/2012. Súčasne, a to v súlade s ustanovením § 54 ods.3 Tr.zák. odvolací súd ustanovil i primerané náhradné tresty odňatia slobody, a to pre prípad, že by výkon peňažných trestov mohol byť úmyselne zmarený.

Odvolací súd napokon - z formálne právneho hľadiska - aplikoval pri ukladaní trestov odvolateľom i ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák., nakoľko konštatuje, že sú splnené podmienky vzhľadom na okolnosti prípadu pre postup podľa tohto ustanovenia u odvolateľov, nakoľko v predmetnej veci došlo k neúmernej dĺžke konania, ako i Článok 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 1. 11. 1998, v zmysle ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadený zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach, alebo záväzkoch, alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.